

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radima Pastrňáka, Ph.D. a soudkyň JUDr. Jany Novákové a Mgr. Gabriely Vršanské ve věci

žalobce: **V. K.**, narozený dne „X“
bytem „X“
zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**, IČO 00007064
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2022, č. j. MV-88067-4/SO-2022

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 14. 7. 2022, č. j. MV-88067-4/SO-2022, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci plnou náhradu nákladů řízení ve výši 12 228 Kč, k rukám jeho advokáta Mgr. Vratislava Polky, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 14. 7. 2022, č. j. MV-88067-4/SO-2022, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje M. W.

„správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 3. 2022, č. j. OAM-74880-37/ZM-2020. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím zamítl žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 42g odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. zákona o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

2. V žalobě uvedl, že podal svou žádost o prodloužení doby platnosti jeho zaměstnanecké karty již dne 9. 12. 2020, a to na stejné pracovní místo a stejného zaměstnavatele. Požadavek zaměstnavatele na vzdělání na uvedeném pracovním místě byl totožný již v době, kdy účastník řízení oznamoval změnu zaměstnavatele, přičemž požadavek zaměstnavatele na vzdělání v onom řízení splnil, resp. souhlas mu v rámci správního řízení byl udělen. Ve výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 4. 3. 2021 správní orgán I. stupně od účastníka řízení požadoval doložení středního odborného vzdělání s maturitou, neboť jej k projednávání žádosti nepředložil, a když jej účastník řízení po této výzvě předložil ve formě diplomu č. 3221, ze kterého vyplývá, že účastníku řízení byla přiznána kvalifikace „tvarovač, tavič železných výrobků třetí třídy“, správní orgán I. stupně jej vyhodnotil jako nedostačující, neboť se mu nepodařilo ověřit ve veřejně dostupných zdrojích, zda lze skutečně vzdělání plynoucí z vysvědčení č. 3221 považovat za rovnocenné úplnému střednímu odbornému vzdělání s maturitou. Proto správní orgán I. stupně přistoupil k výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 7. 9. 2021, ve kterém po účastníkovi řízení požadoval předložení dokladu o tom, zda vzdělání dosažené v zahraničí bylo příslušným orgánem ČR uznáno za rovnocenné, přičemž po této výzvě účastník řízení předložil prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince, ve kterém zaměstnavatel prohlásil, že účastník řízení má odbornou způsobilost podle § 42g odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. Spolu s tímto prohlášením byl doložen přípis zmocněného zástupce účastníka řízení, ve kterém je uvedeno, že účastník řízení již u daného zaměstnavatele na dané pozici pracuje dlouho, přičemž v rámci dřívějších pobytových řízení byla odborná způsobilost účastníka řízení zcela dostatečná a akceptovatelná, nad to zároveň prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince prokazuje vůli zaměstnavatele účastníka na požadovanou pozici zaměstnávat i nadále. Napadenému rozhodnutí vytýkal, že předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa určuje zaměstnavatel, a žalovaný tak samotnou vůli zaměstnavatele žalobce zaměstnat a spokojit se s jeho kvalifikací vůbec nerespektuje a nevychází ani z toho, že by žalobce byl přítěží vnitřnímu trhu práce, a tedy by alespoň hájil veřejný zájem. K tomu uvedl, že v databázi povolání spravovaná Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR pod názvem Národní soustava povolání u pracovní pozice Obsluha zařízení ve slévárenství (taviči, slévači), které je charakterizováno pomocí 6 klasifikace CZ-ISCO 81212, je kvalifikační požadavek střední vzdělání s výučním listem tříleté. V EVPM je uvedeno, že zaměstnavatel požaduje jako minimální stupeň vzdělání střední odborné vzdělání – vyučení s maturitou, čímž účastník řízení prohlášením zaměstnavatele o odborné způsobilosti splnil. Kromě toho do žádosti bylo doloženo vysvědčení č. 3221 o přiznání kvalifikace tvarovač, tavič železných výrobků třetí třídy, kterým žalobce splnil kvalifikační požadavek k výkonu tohoto povolání. Tvrdil, že prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty nebude mít negativní dopady na trh práce, a to s ohledem na to, že správní orgán I. stupně požádal dle § 169o zákona o pobytu cizinců Úřad práce ČR – krajskou pobočku Shodu s prvopisem potvrzuje M. W.

v Ústí nad Labem o závazné stanovisko k tomu, zda je další zaměstnávání účastníka řízení na uvedené pracovní pozici u zaměstnavatele Boy Invest – com s.r.o. možné. Tato žádost byla doručena do datové schránky úřadu práce dne 11. 12. 2020. Správní orgán I. stupně ve lhůtě

15 dnů a ani do doby vydání rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty závazné stanovisko ze strany příslušné krajské pobočky úřadu práce neobdržel, a proto vycházel z toho, že úřad práce podle § 169o zákona o pobytu cizinců se zaměstnáváním cizince souhlasí a uplatňuje se tzv. vyvratitelná právní domněnka souhlasného závazného stanoviska. Napadenému rozhodnutí vytýkal ústavně nepřipustný „přepjatý formalismus“ a dále nepřiměřenost, neboť jeho důsledky mají dramatický dopad do jeho soukromého života, a také nepředvídatelnost, když žalovaný ve zcela shodných věcech, ve shodnou dobu rozhodl odlišně, a odvolání podané téměř ve skutkově totožné věci, bylo vyhověno a rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty rozhodnutím č. j. MV-72255-5/SO-2022 ze dne 8. 6. 2022 jako nezákonné zrušil a věc vrátil k novému projednání. Navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného pro vadu řízení spočívající

v nezákonnosti, nepřezkoumatelnosti a nepřiměřenosti zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dále požadoval přiznat náhradu nákladů řízení, a to včetně DPH.

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Ve vyjádření toliko stručně uvedl, že v průběhu správního řízení nedošlo k žádnému pochybení při aplikaci zákonných ustanovení a zásad. Rozhodnutí bylo náležitě odůvodněno a bylo vydáno v souladu se zákonem a není nepřezkoumatelné ani nezákonné, a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
4. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 9. 12. 2020 podal žalobce u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení zaměstnanecké karty na pozici tavič, slévač u zaměstnavatele Boy Invest–com s. r. o., kterou doložil uzavřenou pracovní smlouvou na dobu neurčitou s nástupem do práce dne 20. 12. 2020. Správní orgán I. stupně si dne 11. 12. 2020 vyžádal Úřadu práce ČR závazné stanovisko podle § 169o zákona o pobytu cizinců k otázce, zda další zaměstnávání žalobce lze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Úřad práce ČR závazné stanovisko správnímu orgánu I. stupně nedoručil. Výzvou ze dne 4. 3. 2021 správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby odstranil vadu žádosti spočívající v nedoložení dokladu prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání podle § 44a odst. 9 písm. d) ve spojení s § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Žalobce předložil Vysvědčení č. 3221 ze dne 3. 7. 1986 o absolvování 2letého středního odborného učiliště v profesi tvarovač, tavič železných výrobků a je kvalifikován jako tvarovač, tavič železných výrobků druhé třídy. Opětovnou výzvou ze dne 7. 9. 2021 správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby odstranil vadu žádosti spočívající v nedoložení dokladu prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání. K této výzvě žalobce doložil Prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince k výkonu požadovaného zaměstnání ze dne 14. 9. 2021, v němž zaměstnavatel prohlásil, že žalobce má odbornou způsobilost k výkonu práce na pracovním místě slévač, tavič. Dne 9. 3. 2022 správní orgán I. stupně žádost žalobce zamítl a platnost zaměstnanecké karty neprodloužil s odůvodněním, že žalobce v rozporu s § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců k žádosti nepředložil doklad prokazující odbornou způsobilost k výkonu požadovaného zaměstnání, a to na pracovní pozici Obsluha zařízení ve slévárnictví (taviči, slévači), neboť z Centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty pod č. 16 040 930 741 bylo

zjištěno, že společnost Boy Invest – com s. r. o. k výkonu požadovaného zaměstnání vyžadovala úplné střední odborné vzdělání s maturitou a správnímu orgánu se nepodařilo ověřit, zda vzdělání žalobce získané v zemi původu lze považovat za rovnocenné úplnému střednímu odbornému vzdělání s maturitou. Prohlášení zaměstnavatele správní orgán I. stupně neuznal, neboť se nejedná o případ podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců (změna zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný dne 14. 7. 2022 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

5. Z ústního jednání se zástupce žalobce omluvil s tím, že jednání může proběhnout v jeho nepřítomnosti. Žalovaný se k jednání bez omluvy nedostavil.
6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
7. Žalobce brojí v žalobě proti zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu nedoložení dokladu prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání.
8. Podle § 44a odst. 9 písm. d) zákona o pobytu cizinců lze platnost zaměstnanecké karty při splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 opakovaně prodloužit na dobu, na kterou byla uzavřena pracovní smlouva nebo dohoda o pracovní činnosti, vždy však nejdéle na dobu 2 let; v případě cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 3, se platnost zaměstnanecké karty prodlouží na dobu odpovídající době uvedené v rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání. Žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty se podává ministerstvu. K žádosti je cizinec mimo jiné povinen předložit
d) doklady k prokázání odborné způsobilosti pro výkon požadovaného zaměstnání podle § 42g odst. 2 písm. c), jde-li o cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 2, pokud doklad, kterým cizinec prokázal ministerstvu svoji odbornou způsobilost při vydání zaměstnanecké karty, pozbyl platnosti.
9. Podle § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva, zejména 1. má požadované vzdělání; v odůvodněných případech, zejména v případě důvodných pochybností, zda cizinec má požadované vzdělání nebo zda toto vzdělání odpovídá charakteru zaměstnání, je na žádost ministerstva povinen prokázat, že jeho zahraniční vzdělání bylo uznáno příslušným orgánem České republiky, 2. má požadovanou odbornou kvalifikaci, pokud je podle zvláštního právního předpisu vyžadována, a 3. splňuje podmínky pro výkon regulovaného povolání, jde-li o takové povolání.
10. Ministerstvo vnitra z údajů týkajících se volného místa v Centrální evidenci volných míst dovodilo, že odborně způsobilým k výkonu zaměstnání na pracovní pozici Obsluha zařízení ve slévárenství (taviči, slévači) u zaměstnavatele Boy Invest-com s. r. o. je pouze ten uchazeč, který má úplné střední odborné vzdělání s maturitou.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. W.

11. Z ustanovení § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců vyplývá, že musejí být splněny dvě kumulativní podmínky, aby se doložení určité odborné způsobilosti stalo obligatorní náležitostí žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Zaprvé, odborná způsobilost je vázána právě na výkon zaměstnání, pro nějž byla udělena zaměstnanecká karta a které cizinec hodlá nadále vykonávat, a za druhé, taková odborná způsobilost musí vyplývat z charakteru zaměstnání či z mezinárodní smlouvy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2021, sp. zn. 1 Azs 88/2021 – 39).
12. Správní orgány při posouzení žádosti žalobce vycházely pouze z požadavku zaměstnavatele uvedeného v Centrální evidenci volných míst MPSV, aniž by se jakkoliv vypořádaly s tím, zda odborná způsobilost vyplývá z charakteru zaměstnání. Nezjišťovaly, jakou odbornou způsobilost (vzdělání) vyžaduje charakter požadované práce Obsluha zařízení ve slévárenství (taviči, slévači), a v souladu se zákonem tak neposoudily, zda charakter práce vyžaduje úplné střední odborné vzdělání s maturitou. Nesprávně a minimálně předčasně tedy uzavřely, že žalobcem předložené doklady o vzdělání a dosažené kvalifikaci nejsou dostatečnými doklady vzhledem k výkonu požadované práce.
13. Krajský soud nepřehlédl, že to sice byl sám zaměstnavatel, kdo v inzerátu na volnou pozici zveřejněném v Centrální evidenci volných míst uvedl, že požaduje úplné střední odborné vzdělání s maturitou, avšak z jeho vlastního jednání (uzavření pracovní smlouvy se žalobcem a formuláře „Prohlášení zaměstnavatele o odborné způsobilosti cizince k výkonu požadovaného zaměstnání“), vyplývá, že na tomto požadavku (tedy ukončení vzdělání ve formě maturitní zkoušky) nadále netrvá.
14. Správní orgány tedy řádně neposoudily odbornou způsobilost žalobce ve vztahu k výkonu požadovaného zaměstnání, přitom dostatečně nezohlednily, že žalobce na dané pozici již na základě zaměstnanecké karty pracoval, má uzavřenou platnou pracovní smlouvu na dobu neurčitou a sám zaměstnavatel prohlásil, že žalobce odbornou způsobilostí k výkonu požadovaného zaměstnání disponuje.
15. Správní orgán I. stupně vyžadoval předložení dokladu prokazujícího odbornou způsobilost pro výkon požadovaného povolání ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců v podobě úplného středního odborného vzdělání s maturitou pro výkon požadovaného zaměstnání Obsluha zařízení ve slévárenství (taviči, slévači), aniž se zabýval tím, zda tato práce uvedeného vzdělání s maturitou skutečně vyžaduje (za situace, kdy žalobce předložil doklad o svém vyučení v oboru a také jeho zaměstnavatel prohlásil, že odbornou způsobilost pro výkon této práce žalobce splňuje). Na základě uzavřel, že žalobce nedoložil doklad prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného povolání ve smyslu § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců a v důsledku toho došlo k zamítnutí žádosti žalobce, když žalovaný postup správního orgánu I. stupně vyhodnotil jako správný. Rozhodnutí žalovaného trpí vadou nezákonnosti, protože měl dovodit, že povinností správního orgánu I. stupně bylo doloženou kvalifikaci žalobce posoudit právě ve vazbě na charakter požadovaného zaměstnání, což však neučinil.
16. Krajský soud proto s ohledem na výše uvedené rozhodnutí žalovaného zrušil z důvodu nezákonnosti dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu [§ 78 odst. 5 s. ř. s.] a bude tedy na něm, aby zajistil nápravu shora vytčených vad.
17. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na Shodu s prvopisem potvrzuje M. W.

náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

18. Procesně úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna zástupce (advokáta) žalobce a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o 2 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení a žaloba ve výši 6 200 Kč, tj. 2 x 3 100 Kč, a 2 režijní paušály ve výši 600 Kč (tj. 2 x 300 Kč), tedy celkem 6 800 Kč. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se náklady řízení zvyšují o daň z přidané hodnoty ve výši 1 428 Kč. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 12 228 Kč.
19. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Ústí nad Labem 12. října 2022

JUDr. Radim Pastrňák, Ph.D. v. r.
předseda senátu